

Tanulmányút az Északerdő Zrt.-nél

Az Országos Erdészeti Egyesület Kecskeméti Csoportjának tagjai közül 43 fővel a Zempléni-hegységekbe indultunk kollégáinkhoz látogatóba, tapasztalatcserére.

Messze van Kecskeméttől Sárospatak! 6 órakor indultunk és majdnem dél lett, mire odaértünk. Ebéddel kezdtük tehát a látogatást. A Sárospataki Erdészet szomszédságában lévő kultúrált Huszár Panzióban várt bennünket a finom ebéd. Itt fogadott minket *Szentesi Zoltán*, az OEE Sárospataki HCS titkára. Ő velünk maradt a két nap folyamán.

Ebéd után megtekintettük a sárospataki Rákóczi-várat. Végigjártuk a Vörös torony épületét, és az emeleten lévő kiállítást is.

A várlátogatás után a Rákóczi Pincébe mentünk át, ahol hosszan vonultunk az egyforma méretű hordósorok között, míg elérkeztünk a borkóstolás helyszínére. A pincében a hőmérséklet 12 °C, a páratartalom 90%, 1534-ben a Perényicsalád építette a várkert alá a pincét, a reneszánsz konyhából le lehetett ide jönni – tudtuk meg a házigazdától. A kivájt tufát a hátukon hordták ki a jobbágyok. A borkóstolást 2006-os száraz furminttal kezdtük, majd száraz sárgamuskotály, száraz szamorodni után következett a 3, illetve 5 puttonyos aszú. Persze közben hallhattunk a borkészítés technológiájáról is.

A finom boroktól kellően feldobva folytattuk utunkat Pálházára, ahol Hanyi Istók Vendégházában elfoglaltuk szálláshelyünket. Az Északerdő Zrt. Hegyközi Erdészetének vendéglátásában finom szarvas-babgulyás volt a vacsora. Ezen velünk voltak vendéglátóink: *Buday Péter* erdészeti igazgató és *Frank Tamás* műszaki vezető is. Késő estig folyt a tapasztalatcsere a vacsoraasztal mellett.

Másnap reggeli után megnéztük a kisvasút Pálháza-ipartelep megállójában lévő Erdészeti Vadászati és Természetvédelmi Kiállítást. Nagyon gazdag és változatos anyagot gyűjtöttek össze a

kollégák. Megtalálhatók itt az erdészeti munka eszközei, szerszámai, régi bizonylatok, megismerhetjük a környék élővilágát, állatait, növényeit, vadfajtaikat, gombagyűjteményből tanulhatunk az ehető és mérgező gombákról, csodálhatjuk a sok vadásztrófeát stb...

A kiállítás megtekintése után felszálltunk a kisvonatra és Kókapuig utaztunk, gyönyörködve közben a csodálatos őszbe forduló erdő zöld – sárga – barna – bordó színeiben. Kókapunál kiszállva sorba jártuk a Károlyi kastélyt és a Hotel Kókapu előtt álló sok faszobrot, melyeket a királyainkról, fejedelmekről mintáztak, megnéztük a kastély melletti tavat.

A kis pihenő, kávézás után rövid túrára indultunk. Tegnap vendéglátóinktól sokat megtudtunk a helyi erdőkről. A területükön egy tanösvény, 3 táborozó hely, több forrás és egyéb nevezetesség található. Az erdőfelújítások 90%-a természetes újulat: bükk, kocsánytalan tölgy, gyertyán a jellemző. A lucfenyők helyén kell csak mesterségesen felújítani. Megtalálhatók a szubmontán és montán bükkösök is, melyek szinte elenyésztettek. Gyakori a hegyi juhar, berkenyék, vadgyümölcsök. Feljebb a gyertyán igyekszik minél nagyobb teret hódítani magának.

Gyönyörű hegyoldalra kaptattunk fel. Már a kilátás kedvéért is megérte! Csodálatosak az őszi színekbe öltözött hegyvonulatok körülöttünk. Nem vette el a kedvünket az sem, hogy erősen fúj a szél, sőt még néhány szem havas eső is hullott közben.

Busszal továbbmenve, majd ismét kis gyalogtúrával felmentünk a Bitó mocsár nevű helyre. A helyiektől megtudhattuk, hogy a közelben van egy tó, melyen vadkacsa is költ, a tó közelségét

jelezték a lágy szárú növények is. Egy 2-3 éve végvágott területet néztünk meg, ahol nagyon szépen feljött a tölgy-újulat. A terület szemlélése közben hallhattunk az Erdészetről is. Az Üzemterv utolsó évében járnak. A következő években a csökkenő termelés több erdőrészt érint. Most az éves fakitermelés terv 18 500 m³. Bükkből van több, és a tölgy iránt van nagyobb kereslet. Rakodóra beszállítják a faanyagot, és ott végzik el a választékolást a vevők, a piaci kereslet igénye szerint.

A kellemes séta után buszra szálltunk ismét, és Füzérradványra utaztunk. Itt behajtottunk az öreg fenyőkkel szegélyezett úton a Károlyi-kastélyhoz. Gyönyörködtünk az erdészet kezelésében lévő park óriási platánjaiban, valamint a park szépségében. Egy platán különösen figyelemre méltó hatalmas törzsével, földre könyöklő ágaival. A hányatott sorsú kastély barokk stílusban épült, melyet 1857-59-ben Ybl Miklós tervei alapján romantikus – eklektikus stílusban átalakítottak.

Sajnálom, hogy csak kívülről csodálhattuk meg az ország egyik legnagyobb kastélyát, bemenni nem volt időnk. Várt bennünket az ebéd Füzéren a Koronaőr Vendégházban, a kedves és ügyes háziasszonnyal.

Ebéd után siettünk, hogy zárás előtt elérjük Hollóházát, ahol megcsodáltuk a szebbnél szebb porcelánokat a Hollóházi Porcelángyár bemutató termében.

Ezzel véget is ért a két szép nap, indulni kellett haza. Köszönjük zempléni kollégáink, barátaink a segítségét, kalauzolását, szívesen viszonzozzuk, ha az Alföldre kívánnak jönni!

**Várhalmi Lászlóné
Bekőné Polner Katalin**

Bemutatkozik a Közgazdasági Szakosztály

Elnöke: *Bálint Sándor*, titkára: *Takács Tibor*, létszáma jelenleg 32 fő.

A Szakosztály célja, hogy tömörítse az Országos Erdészeti Egyesület azon tagjait, akik az erdőgazdálkodás közgazdasági kérdései iránt érdeklődnek, és szakmai munkájuk révén aktívan tudják segíteni a szakosztályi munkát. A Szakosztály adottságai révén, szakmai véleményező és tanácsadó szervezetként alkot és nyilvánít felelős véleményt az erdőt, és az erdőgazdálkodást érintő közgazdasági kérdésekben, bázisa kíván lenni, az ágazatot érintő döntések előkészítő munkálatainak, teret adva a szakmai konzultációknak.

Tagjai és széles körű kapcsolata révén folyamatosan biztosítja a széles körű tapasztalatcsere lehetőségét a gazdálkodók, az oktatásban és kutatásban tevékenykedők és a hatóságok számára.

Fennállása óta minden jelentősebb – az ágazatot érintő – kérdésben tolmácsolta szakmai véleményét a jogalkotók, illetve a szakmai szervezetek felé, mindemellett nemzetközi kapcsolatokat épített ki, és tagjai révén folyamatosan frissíti szakmai tudásbázisát.